

Zeg het maar...

Fred Lemaire (55) zit elke dag achter de schildersezels bij Radar in Maastricht. Zijn versie van De Nachtwacht gaat naar de landelijke Rembrandtwedstrijd in Amsterdam.

DOOR RENÉ WILLEMS

Met een beetje geluk hangt uw Nachtwacht straks naast het originele schilderij van Rembrandt in het Rijksmuseum. Hoe voelt dat?

„Zo ver is het nog niet. Mijn schilderij is geselecteerd voor de eerste ronde. Als ik daar doorheen kom, ga ik door naar de finale, en dan beslist de jury pas welke schilderijen in het museum komen te hangen. Maar ik ben hartstikke trots dat ik nu al zo ver ben gekomen.”

U woont in Meerssen, in een woonvorm voor gehandicapten van de stichting Radar, maar voor het schilderen gaat u vijf dagen per week naar galerie/atelier Ut Glaashoes in Maastricht. Dat is nog een hele onderneming.

„Ik ga meestal met de bus. Ik stap uit bij het station in Maastricht en loop van daaruit naar Ut Glaashoes.”

In uw eigen kamer in woonvorm Meerssen hangt een prachtig

Fred Lemaire met zijn versie van De Nachtwacht. FOTO UT GLAASHOES/RADAR

portret van uw vader, getekend door uw moeder. U heeft uw talent voor schilderen dus niet van een vreemde.

„Het zit bijonsinderdaad in de familie, vermoed ik. Ik heb altijd al graag getekend. Maar die grote schilderijen maak ik pas sinds ik naar Ut Glaashoes van Radar ga. Ik neem dan een boek met foto's en schilder dat na. Ik heb bijvoorbeeld het Melkmeisje van Vermeer nageschilderd. Het schilderij dat boven mijn bed hangt, van jagers op paarden en jachthonden, heb ik ook van een foto nagemaakt.”

Met De Nachtwacht heeft u wel een heel moeilijk werk gekozen. Daar staan heel veel figuren op. U heeft er niet voor niets bijna een heel jaar aan gewerkt.

„Het is wel mooi geworden, vind ik zelf. De kleuren zijn wat feller dan op het schilderij van Rembrandt. Maar ik heb ook gewerkt met licht en schaduw, net als Rembrandt zelf. Ik ben tevreden met het resultaat. En hopelijk is de jury dat straks ook.”